

สวดมนต์แล้วประสบความสำเร็จหรือ

ม.ร.ว. รัชณี พุ่มนตรี (เกษมสันต์)

R15008

เวลาและวารี	มิได้มีที่คอยใคร
เรือเมล์และรถไฟ	ก็เล่นไปตามเวลา
ไอ้เอ๋และอีตอาด	มักจะพลาดปรารภนา
พลาดแล้วจะโศกา	อนิจจาเราเข้าไป

เวลาเปรียบเสมือนสายน้ำ ไหลไปแล้วไม่มีวันไหลกลับ เมื่อเรามีโอกาสดี พบสิ่งดี ๆ ที่วัดอัมพวัน จังหวัดสิงห์บุรี ก็ควรรับและปฏิบัติทันที อย่าผลัดวัน จะได้บรรลุความสำเร็จที่ตนปรารภนา ดิฉันไม่ค่อยจะเชื่ออะไรง่าย ใครจะพูดอย่างไรให้น่าเชื่อแค่ไหน จะต้องนำมาพิจารณาสืบหาข้อมูลแล้วจึงนำมา ปฏิบัติ ต้องประสบกับตัวเองถึงจะเชื่อ ดิฉันได้ทำตามขั้นตอน พิจารณาคำสอน ของหลวงพ่ोजรัญ ท่านให้ลงมือปฏิบัติเอง จึงจะประสบความสำเร็จ ท่านพูด ตามหลักของความเป็นจริง ดิฉันเริ่มสนใจ ดิฉันมีเพื่อนและญาติโยมอะ พอบุค ถึงหลวงพ่ोजรัญ ทุกคนพูดด้วยความศรัทธาในตัวหลวงพ่อ พูดเป็นเสียง เดียวกันว่าหลวงพ่อมีเมตตาสูงกับทุกคน ถ้าใครได้ไปทำกรรมฐาน ๗ วัน จะ เกิดปัญญา จะพบอะไรดี ๆ กับตัวเอง และยังรักษาโรคได้อีกด้วย หลายท่านไป เข้ากรรมฐาน ๗ วันแล้ว ยังสนใจที่จะไปบ่อย ๆ คือเป็นเรื่องที่น่าแปลก นอกจากนี้ยังมีผู้ที่ไปบวชพระ กล่าวถึงหลวงพ่อว่ามีเมตตาให้การอบรมตลอด ๓ เดือน ทำให้ผู้ที่มาบวชเข้าถึงหลักธรรมของพระพุทธศาสนาจริง น่าชื่นชม มาก ดิฉันแม้แต่หาข้อมูลจนเวลาล่วงเลยไปเป็นปี จึงได้เริ่มสวดมนต์ และมา

นั่งสมาธิที่วัดอัมพวัน ๓ วัน และประสบความสำเร็จดังจะเล่าให้ท่านฟัง
ดังต่อไปนี้

วันหนึ่งดิฉันเปิดทีวีดูเห็นหลวงพ่ोजรัญสอนกรรมฐานให้หน่วยงาน
ราชการแห่งหนึ่ง ดิฉันยังทำงานอยู่เมื่อหลายปีมาแล้ว เพื่อน ๆ ที่ทำงานเขาไป
นั่งกรรมฐานที่วัดอัมพวัน เขาเล่าว่าการอบรมเข้มมาก มีระเบียบ ดิฉันคงจะยังไม่
หมดกรรมจึงไม่ได้ตามเพื่อนไปนมัสการหลวงพ่ोजรัญ จนดิฉันปลด
เกษียณอายุราชการ จึงได้มาเป็นอุบาสิกาวัดบวรฯ เพื่อนอุบาสิกาได้จัดรถตู้ไป
นมัสการหลวงพ่ोजรัญ ดิฉันขอตามไปด้วย แต่พอไปถึงวัดอัมพวัน ทำไมดิฉัน
จึงรู้สึกคุ้น ๆ กับสถานที่ ทั้ง ๆ ที่ไม่เคยไปเลย คณะเดินทางไปถึงวัดเวลา
๑๖.๐๐ น. ของวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๒ คุณแต้วเพื่อนอุบาสิกาวัดบวรฯ เป็น
ลูกศิษย์หลวงพ่ोजรัญ เป็นผู้ขอให้คณะเรา ซึ่งได้ห้องอยู่กัน ๓๐ คน จะต้องอยู่
รวมกับผู้อื่น วันนั้นทางวัดจัดสวดมนต์บทธรรมจักรต้อนรับปีใหม่ มีผู้มา
นมัสการหลวงพ่ोजรัญ และอยู่ต้อนรับปีใหม่จนแน่นวัด มีผู้มาเปิดร้านอาหาร
ให้รับประทานฟรีหลายสิบล้านรอบวัด ผู้ที่มาไม่มีที่พักต้องนอนตามถนนในวัด
ดิฉันคิดจะไปขอห้องพักใหม่ ๕ คน เมื่อบอกกับคณะที่มา คณะเขาคงรู้สึก
หมั่นไส้ ถามดิฉันว่ารู้จักหลวงพ่ोजรัญหรือ ดิฉันตอบว่าไม่รู้จัก คณะถามอีกว่า
รู้จักใครในวัด ดิฉันก็ตอบว่าไม่รู้จัก ไม่เคยมาวัดอัมพวันเลย คณะที่มาจึงทำกับ
ดิฉันว่า ถ้าสามารถไปขอห้องพักใหม่ได้ จะยอมเป็นลูกน้องให้ดิฉันเป็นหัวหน้า
นำไปพบหลวงพ่ोजรัญ พอดิฉันรับปากว่าจะไปขอห้องให้ก็รู้สึกกลุ่มใจคิดไม่
ออกว่าจะทำสำเร็จได้อย่างไร ดิฉันจึงตั้งจิตอธิษฐานเดินทางไปทางกุฏิหลวง
พ่ोजรัญ พบพระภิกษุรูปหนึ่ง ทราบชื่อภายหลังว่าท่านหมิง ดิฉันเรียนกับท่าน
ว่า คณะมาด้วยกัน ๑๐ คน จะมาขอห้องท่านมองหน้าดิฉันอยู่สักครู่ แล้วท่าน
ก็นำกุญแจมาให้ ๒ ห้อง ดิฉันได้เป็นหัวหน้านำคณะเข้านมัสการหลวงพ่ोजรัญ
ครั้งแรกที่หลวงพ่อเห็นดิฉัน หลวงพ่อทักเหมือนคนคุ้นเคยกัน เรียกดิฉันว่า
หม่อม หลวงพ่อบทราบว่าหม่อมราชวงศ์หญิง เรียกว่าคุณหญิง ดิฉันจึงเรียน

ถาม หลวงพ่อว่าเรื่องเก่าห้ามถาม และถามดิฉันว่าหม่อมใหญ่กว่าและรวยด้วยใช่ไหม

ดิฉันเริ่มเห็นความแตกต่างระหว่างวัดอัมพวันกับวัดอื่น ๆ หลายอย่าง ที่วัดนี้จะเลี้ยงอาหารทุกคน เลี้ยงทั้งวันทั้งคืนตลอด ๒๔ ชั่วโมง ลูกศิษย์รอบข้างของท่านดี ต้อนรับผู้มาวัด ช่วยงานวัด ไม่เห็นแก่เหน็ดเหนื่อยทั้งพระและฆราวาส มีมนุษยสัมพันธ์ดีมาก ไม่หวงหลวงพ่อกับเหมือนที่อื่น มีของดีก็ไม่หวงมาแบ่งปันให้คณะเรา ดิฉันรู้สึกประทับใจกับลูกศิษย์ของท่าน เช่น ท่านหมิง คุณเสนอ คุณแต้ว (วารุณี) คุณสมประสงค์ และอื่น ๆ ที่ไม่ได้กล่าวชื่อนามขอขอบคุณมา ณ ที่นี้ด้วย

คณะเราได้ไปนมัสการหลวงพ่ोजรัญหลายครั้ง หลวงพ่อเมตตาให้คำสอนที่มีประโยชน์ หลวงพ่อสามารถรู้วาระจิตคน ถ้าไปนมัสการแล้วหลวงพ่อกะไรให้กลับมาพิจารณา หลวงพ่อก็ดิฉันว่าลูกดีอ ไม่ค่อยดีกับแม่ ให้สวดมนต์ อิติปิโส บทพาทูมหากา แล้วแผ่เมตตาแล้วลูกจะดี บทสวดต้องจำให้ได้ อย่าอ่านตามหนังสือ ท่านให้สวดก็เพื่อให้เราเกิดสมาธิในการสวด จะทำให้เกิดปัญญาว่าควรทำอย่างไร เช่น ทำให้ใจเย็น ให้อภัยไม่โกรธ ฯลฯ ท่านทำหนังสือแจกด้วย สอนให้รู้จักการให้ ต้องการให้คนอื่นเขาไปสวดแล้วดีมีความสุข ถ้าเราต้องการจะดีใน ๓ ดี ของหลวงพ่ोजรัญควรจะกลับมาดูตัวเราเอง ว่ามีข้อบกพร่องตรงไหนที่ควรแก้ไข ไม่ดีในข้อใด

๓ ดี คำสอนของหลวงพ่ोजรัญ

๑. ดี ที่ละความชั่วได้
๒. ดี ที่มีคนสนใจ
๓. ดี มีคนปรารถนาดีต่อเรา

ทำดีทำยาก ทำชั่วทำง่าย

ความดีเป็นศัตรูของชีวิต ต้องมีความอดทน

มีความเพียร จึงจะสำเร็จ

ความดีจะต้องมีอุปสรรค ต้องฝืนใจ

ความดีจะต้องมีคนอิฉาวิชา

ถ้าเราทำความดีสม่ำเสมอ จะร้อนถึงพระอินทร์ท่านจะมาช่วย

และจะร้อนถึงเบื้องล่าง พญานาคจะมาช่วย

ถ้าเราทำความชั่วสม่ำเสมอ จะร้อนถึงยมบาล

เงินทองเป็นอสรพิษ เงินไม่ใช่ของเรา อย่างนำมาเก็บไว้ มีแต่จะร้อนจะอยู่ไม่

นาน

คนอยากรวย ต้องหมั่น ทำงาน

คนอยากสวย ต้องหมั่น รักษาศีล

คนอยากมีปัญญา ต้องหมั่น ภาวนา

คนอยากมีอายุยืน ต้องหมั่น แผ่เมตตา

ดิฉันเริ่มศรัทธายอมเป็นศิษย์หลวงพ่ोजรัญ นำคำสอนของท่านมาคิด
ปรับปรุงนิสัยให้ตรง ๓ ดีของหลวงพ่ोजรัญ และไม่ลืมสวดมนต์แผ่เมตตาทุกวัน
เกิดสมาธิปัญญา ข้อบกพร่องของตัวเองที่ควรแก้ ดิฉันทำอยู่ ๖ เดือน ในบ้าน
ดิฉันเริ่มมีการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้น

วันนั้นดิฉันจำได้ว่าเป็นวันศุกร์ คุณแต้ว ลูกศิษย์ของหลวงพ่ोजรัญ ได้นำ
รูปปั้นของหลวงพ่ोजรัญมาให้ดิฉันถึงบ้าน ดิฉันดีใจมากคิดว่าวันนี้จะต้องมี
อะไรดี ๆ เกิดขึ้นในบ้านแน่ และแล้วเย็นวันนั้นลูกชายกลับบ้านเวลา ๑๘.๐๐น.
ซึ่งปกติทุกวันศุกร์เขาจะกลับบ้านดึก พอกลับมาถึงบ้านเขาก็ชวนดิฉันไป
รับประทานอาหารนอกบ้าน ลูกชายไม่เคยทำอย่างนี้มาก่อน ขณะนั่งรถไป
ระหว่างทาง เขาบอกดิฉันว่า วันนี้แปลกมากมีงานเข้ามาลั่นมือจนรับไม่ไหว
ลูกของดิฉันเป็นคนเก่ง เดิมทำงานมีอุปสรรคตลอดเวลา ทำให้ลูกดิฉันหงุดหงิด

เมื่อกลับมาถึงบ้านมองดูทุกอย่างขวางตาไปหมด ตั้งแต่วันนั้นมาลูกชายของดิฉันเริ่มเอาใจใส่แม่ ขับรถไปส่งแม่เมื่อไม่ไปทำธุระ เห็นได้ว่าพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดี งานของลูกชายที่เคยติดขัด ปัจจุบันปลอดโปร่ง ดิฉันมีความสุขมาก ดิฉันไปนมัสการหลวงพ่ोजรัญ หลวงพ่อถามดิฉันว่า เวลานี้ลูกดีแล้วใช่ไหม ทั้ง ๆ ที่ดิฉันไม่เคยเล่าเรื่องนี้ให้หลวงพ่อฟัง

ถ้าดิฉันสวดมนต์และปฏิบัติตามคำสอนของหลวงพ่ोजรัญ ตั้งแต่แรกที่ไปนมัสการหลวงพ่ोजรัญ ปี ๒๕๔๒ และไม่ปล่อยให้เวลาให้ล่วงเลยไปเป็นปี ดิฉันคงจะพบความสุขและความสำเร็จนานแล้ว..